

Sygn. akt VIII U 44/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2019 r. w Gliwicach

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 listopada 2018 r. **nr** (...) /18

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od odwołującej A. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 900zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 44/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 listopada 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek w wysokości 2.239,58 zł w tym za ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2018 r. do lipca 2018 r. w kwocie 2.239,58 zł oraz należne odsetki w kwocie 78,00 zł.

A. S. wniosła odwołanie od decyzji, wnosząc o jej „uchylenie”, podnosząc iż działanie organu rentowego narusza prawo, gdyż podstawę do wszczęcia postępowania egzekucyjnego winno stanowić zarządzenie prezesa ZUS dotyczące właściwości miejscowej oddziału, który wszczął postępowanie, a które to zarządzenie nie zostało opublikowane, zatem zdaniem odwołującej tytuł nie został prawidłowo wystawiony.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc że zarzuty podniesione w odwołaniu nie mają związku z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji ZUS. Wskazał, że wydanie decyzji stanowi realizację zadań własnych Zakładu, jako organu administracji publicznej i wierzyciela i nie jest to czynność podejmowana w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez administracyjny organ egzekucyjny, jakim jest Dyrektor Oddziału.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.239,58 zł za okres od stycznia 2018 r. do lipca 2018 r.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2018 r. organ rentowy zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania, wzywając do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w oparciu o dotychczas zgromadzone dowody.

Odwołująca nie złożyła wyjaśnień.

Zaskarżoną decyzją ZUS ustalił wysokość zadłużenia z tytułu składek.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i został ustalony w oparciu o akta ZUS.

Sąd pominął dowód z przesłuchania odwołującej albowiem prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na rozprawę i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Przepis art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz.1585 z późn. zm.) powierza organom rentowym obowiązek wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zgodnie z art. 32 ustawy systemowej do składek na Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz (...), Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Decyzja organu rentowego wyznacza zarazem przedmiot i granice rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Jak słusznie wskazuje Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 13 maja 1999r., w sprawie o sygn. akt II UZ 52/99 (OSNP 2000/15/601) „zakres i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza treść decyzji organu rentowego. Decyzja zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Ubezpieczony przedstawia w nim wszelkie okoliczności wiążące się z warunkami stawianymi przez ustawę dla przyznania lub ustalania wysokości świadczeń. W późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477 § 2, art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.)”.

Odwołująca nie kwestionowała wysokości zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, podnosząc jedynie zarzuty dotyczące niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji.

Zarzuty odwołującej nie mają związku z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji.

Rolą Sądu orzekającego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest badanie prawidłowości trybu postępowania przed organem rentowym. Sąd bada bowiem prawidłowość zaskarżonej decyzji i jej zgodność z prawem. W wyroku z dnia 9 lutego 2010r. (I UK 151/09, LEX nr 585708) Sąd Najwyższy wskazał, że postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania.

Należy wskazać jedynie, iż słusznie podniósł organ rentowy, że wydanie zaskarżonej decyzji nie stanowi czynności podejmowanej w postępowaniu egzekucyjnym, lecz poprzedza to postępowanie. Decyzja wymiarowa może stanowić w przyszłości podstawę wystawienia tytułu wykonawczego. Wydanie decyzji określającej wysokość zadłużenia jest przejawem aktywności wierzyciela – ZUS, a nie przejawem działalności organu egzekucyjnego w osobie Dyrektora Oddziału ZUS, zatem zarzuty odwołania dotyczące braku legitymacji do prowadzenia przez Dyrektora Oddziału ZUS egzekucji należności składkowych nie mają znaczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach procesu, Sąd orzekł na mocy art. 98 §1 i 3 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego ustalona została w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2018 r. poz 265).

(-) SSR del. Magdalena Kimel